

РЕШЕНИЕ

№ 7189

гр. София, 02.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 04.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диляна Николова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **6129** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.211 от Закона за Министерството на вътрешните работи /ЗМВР/.

Образувано е по жалба на Е. С. С. срещу Заповед № 513з-4225/31.05.2021г., издадена от директора на Столичната дирекция на вътрешните работи /СДВР/, с която на жалбоподателя на основание чл.204, т.3, чл.194, ал.2, т.4, вр. т.15, т.19, т.20 и т.21 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР и чл.200, ал.1, т.12 ЗМВР е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца.

Жалбоподателят моли за отмяната на оспорената заповед като незаконосъобразна. Твърди, че в хода на дисциплинарното производство са допуснати редица съществени нарушения на процедурата по налагане на дисциплинарно наказание, които обуславят отмяната на оспорената заповед. Заповедта се явявала немотивирана, а наказанието наложено при неясна и неустановена фактическа обстановка. Макар и да имало редица препратки към Етичния кодекс не ставало ясно кое е поведението, осъществяващо нарушение на неговите правила. На следващо място се мотивира, че е нарушено правото на жалбоподателя да участва в дисциплинарното производство. На първо място не му била дадена възможност да се запознае с дисциплинарната преписка, а бил запознат единствено с изготвената справка, описана в заповедта като му бил отказан достъп до материалите към преписката. Нарушена била и разпоредбата на чл.206, ал.2 ЗМВР, която възлага на дисциплинарнаказващия орган /ДНО/ задължението преди налагане на наказанието

да вземе предвид тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, формата на вината и цялостното поведение на служителя по време на службата. В настоящия случай в заповедта формално било посочено, че е изпълнено това задължение, но по същество липсвали мотиви за извършената преценка. Дори да се приемело, че е налице извършено нарушение на служебните задължения то последиците от него били незначителни, с оглед което наложеното наказание не кореспондираше с тежестта на нарушението. Претендират се направените по производството разноски. В съдебно заседание изложеното в жалбата и направеното с нея искане се поддържат чрез адв.Г..

Ответникът по оспорването, редовно и своевременно призован за датата на съдебното заседание, не се явява и не изпраща представител. В писмени бележки от пълномощника му юрк.П. се моли за отхвърлянето на жалбата като неоснователна и се претендира присъждането на разноски за юрисконсултско възнаграждение. В тях са мотивирани подробни съображения за отсъствие на отменителните основания по чл.146 АПК.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е допустима – подадена е срещу подлежащ на оспорване пред съд индивидуален административен акт, от лице, което е негов адресат и е неблагоприятно засегнато от него, в преклузивния 14-дневен срок за оспорване, с оглед данните за съобщаване на акта и датата на подаване на жалбата.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт, освен на основанията, сочени от оспорващия, и на всички основания по чл.146 АПК, съдът приема следното:

С оспорената заповед е наложено дисциплинарно наказание по чл.197, ал.1, т.3 ЗМВР – порицание за срок от 6 месеца. Заповедта е издадена от директора на СДВР – ръководител на структура по чл.37, т.2 ЗМВР. Съгласно чл.204, т.3 ЗМВР в правомощията му е налагането на всички дисциплинарни наказания по чл.197 за служителите на младши изпълнителски длъжности, за стажантите за постъпване на младши изпълнителски длъжности, а за служителите от висши ръководни, ръководни и изпълнителски длъжности - наказанията по чл.197, ал.1, т.1 – 3. Предвид това съдът приема, че оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган, в пределите на предоставената му от закона власт.

Заповедта е издадена в изискуемата от закона /чл.210, ал.1 ЗМВР/ писмена форма като в нея са посочени извършителят, мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението; разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срокът на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта.

Обратно на твърденията на жалбоподателя съдът намира, че в хода на образуваното дисциплинарно производство не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени и съответно да мотивират отмяната на акта само на това основание.

Правилно е приложен и материалният закон.

От доказателствата по делото – Протокол рег.№ 513з-22111/16.03.2021г. /л.88 и сл./, изготвен въз основа на предоставени от Дирекция „Национална система 112“, Районен център 112 – С., 5 броя звукозаписи и електронни картони, се установява, че на 30.01.2021г. на Единен европейски номер за спешни повиквания /ЕЕНСП, ЕЕН/ 112 са получени три обаждания относно инцидент в [населено място],[жк], [жилищен адрес] съответно в 00,16 часа, 00,22 часа и 00,24 часа, от лице, представило се като г-жа П.. От записания разговор, проведен при обаждането в 00,16 часа се установява, че г-жа П. се обажда да търси съдействие от органите на реда понеже мъжът ѝ „се е напил и буйства“ – ходи във входа, вика, притеснява съседите. П. пожелала да остане анонимна като не е сигурна дали е необходимо присъствие на полицаи, но потвърждава, че не може да се справи сама със ситуацията. Моли да дойдат полицаи, които „да го сплашат“. На дежурния оператор дава информация, че мъжът ѝ е агресивен /не към нея/, но към съседите, които ги наводняват от дълги години.

В 00,22 часа е записан проведен втори разговор между г-жа П. и оператор на ЕЕНСП 112, като този път П. призовава полицията да дойде по-бързо, „защото ще стане бой доста жесток“ като пояснява, че едва задържа мъжа си. Уточнява, че от години имат проблеми със съседа отгоре, който ги наводнява, заплашва и пр. Наведено е твърдение, че може да бъде използвано огнестрелно оръжие.

В 00,24 часа е последвало трето обаждане, като от проведения разговор става ясно, че П. твърди, че съседът се опитва да разбие вратата в момента и мъжете „ще се избият“. Според протокола, изготвен въз основа на записания разговор, се чуват викове, които не могат да бъдат определени като източник и съдържание. Във връзка с твърдението, че може да бъде използвано огнестрелно оръжие П. пояснява, че с такова разполага полицаят, който е над тях. Записана е и следната реплика: „...Н., И., с нож, недей, престани. Къде ти е ключа?“. Моли да изпратят линейка, тъй като е бременна в края на трети месец.

На същата дата в 00,28 часа е записано и четвърто обаждане, но от лице, представило се като г-жа Р., живуща в същия жилищен блок, на шестия етаж, която твърди, че мъж заплашва жена си с бой и се чуват скандали и крясъци в коридора, не може да каже от къде точно и кой точно вика.

От показанията на свидетелите С. С. П., И. Д. М., Й. П. Г., Д. Г. П., Д. С. С. и Б. М. Б., се установи следното:

Според С. П., разпитана като свидетел по делото, тя живее в това жилище от около 12 години, непосредствено над тях живее жалбоподателят със семейството си. С него и семейството му П. не разговаря, тъй като още когато закупили жилището в коридора имало мокро петно, за което е сигурна, че се дължи на теч от С.. Този теч те не пожелали да отремонтират, въпреки че тя им предложила да заплати ремонта, като твърдели, че не е от тях. Това наложило П. да прави ремонт всяко лято, тъй като от тавана капела вода. Миналата зима и лятото живеели извън С. заради епидемията. Тъй като била бременна се налагало от време на време да идват в града. Една вечер се прибрали в къщи и след като отново видели теч в коридора обсъждали с мъжа ѝ какво да направят с този теч предвид предстоящото раждане на второто ѝ дете. Не отрича, че мъжът ѝ въпросната вечер е употребил алкохол /50г ракия/. Мъжът ѝ се качил горе и почукал на вратата /после твърди, че е позвънил, а не е чукал по вратата/ като на почукването по вратата последвали псувни и закани от страна на сина на жалбоподателя през вратата, която той не отключил като казал, че ще повика баща си.

Тъй като П. познавала жалбоподателя и жена му, решила да се обади в полицията. Пет минути след обаждането дошли С., съпругата му и техен познат и започнали да крещат, че ще пребият П. и мъжа ѝ. Тъй като последният не познавал С., П. го предупредила да не отваря вратата. Тогава и тримата, които били много пияни, започнали да блъскат вратата на жилището на П. и се закарвали, че ще ги убият. Полицаяте дошли много бързо и П. не знае какво се е случило след това отвън. Твърди, че е чула както разговора на М. със сина на С., така и обаждането на С.-младши до баща му, тъй като е била на входната врата на своето жилище. Между нея и съпруга ѝ нямало конфликт въпросната вечер. Твърди, че Е. С. е имал оръжие, с което е заплашил, че ще я убие, но не е видяла оръжието. Твърди също така, че се е обаждала на ЕЕН 112 само веднъж.

От показанията на свидетеля М. се установи, че конфликтът със семейството на Е. С. е по повод теч от апартамента им, вследствие което мазилката в коридора на тяхното жилище започнала да пада. Това установили, прибирайки се от село някъде към 8-9 часа вечерта. Към 22.00 часа М. отишъл при С., позвънил на вратата, но тъй като звънецът не работел, почукал на вратата. Отворил синът на С. и М. му казал да повика баща си, за да говори с него. В отговор последвала закана за саморазправа, съпроводена с цинизми. Свидетелят М. се прибрал. След около половин час чул викове на вратата, съпроводени със заплахи за убийство. Не е имал пряк контакт със съседите, когато дошли полицаите им отворили. Съпругата му извикала полиция, защото С. и придружаващите го лица ритали по вратата. Не знаел какво става отвън. Твърди, че не е правил опити да се саморазправа със сина на С.. Изпил 1-2 ракии.

От показанията на Д. С., съпруга на жалбоподателя, се установява, че помни конфликта с П. и съпруга ѝ в края на месец януари 2021г. Вечерта, когато се случил инцидентът, тя и съпругът ѝ били на гости при техни приятели, които живеят наблизо, в съседен блок. По някое време ѝ се обадил синът ѝ /пълнолетен/, който си бил у дома и казал, че в жилището под тях става страхотен скандал с пиянски викове, чувал чупене на съдове. В по-късен момент на вратата започнало да се чука като мъжки глас предявил претенции за някакви течове. Съседът бил пиян и искал да влезе и да се разправа. Синът на С. казал, че родителите му отсъстват затова да дойде на другия ден. Съседът продължил да блъска по вратата затова и синът ѝ се обадил по телефона. С. и съпруга ѝ, придружени от техен приятел, си тръгнали, за да видят какво се случва. Позвънили на вратата на П., но отвътре се чули викове и никой не отворил. След няколко минути дошла полиция. Полицаят Д. ги избутал към асансьора, държал се грубо и според нея търсел някаква провокация, защото им крещял „Вие пияни ли сте, пияни ли сте карали“. През това време от апартамента, в който живее П. не са показал никой. Дошъл още един полицейски екип, който не знае от кого е повикан. Не била взета проба за алкохол от нито един от тях. Твърди, че конфликтът със С. и майка ѝ датира от много време, като те непрекъснато подавали някакви жалби, оплаквали се, твърдели, че мъжът ѝ ги е заплашвал с оръжие, нахлували в дома им, били проявили и физическа агресия към свидетелката.

От показанията на свидетеля Б. Б. – приятел на Е. С., се установи, че въпросният ден са били заедно на гости на техен общ приятел. Синът на С. се обадил по телефона на майка си към полунощ като бил много притеснен, че в апартамента под тях се случва нещо – чували се крясъци, трошене на стъклени предмети, блъскало се по вратата с крясъци „Къде е полицаия, ще ви избия“. Затова свидетелят тръгнал заедно с Д. и Е., за да видят какво се случва. Тъй като били на около 300м от блока

пристигнали след 3-4 минути. Показал се синът на С., който казал, че най-вероятно е бил съседът отдолу, тъй като се оплаквал, че нещо му тече. Е. и Д. звъннали на съседа на долния етаж, но оттам не отворили, а започнало да се блъска по вратата и да се крещи, че „...ако дойда ще ви избия“. Свидетелят стоял до асансьора, Е. и Д. били до него срещу стълбите като след няколко минути по стъпалата се качили двама полицаи, които буквално изблъскали Е. към асансьора. Той казал на единия, че е колега, а с него са съседи. Единият от полицаите застанал срещу Е. и като че ли търсел конфронтация. Д. С. започнала да разказва какво се е случило като през това време от вътрешната страна на вратата продължавало да се крещи. През това време дошъл още един екип от двама полицаи, които се познавали с Е.. Той слязъл долу с тях, за да им обясни какво е станало. На етажната площадка останали свидетеля и Д. С.. Тогава се отворила вратата и се показал М., който се легитимирал с лична карта. Когато се отворила вратата отвътре миришело на алкохол и марихуана. Заради твърдението, че са заплашвали М. и П. с оръжие били проверени от полицаите, които установили, че не носят такова. М. не бил проверен.

От разпита на свидетеля Й. Г., полицай в 04 РУ на СДВР, се установи, че с колегата му Д. П. посетили адреса, където имало двама мъже и една жена, които били на стълбите. От действията на Е. С. изглеждало, че е употребил алкохол – държал се грубо с полицаите, залитал, миришел на алкохол. Не го тествали. С. казал, че е колега и че сам ще разреши проблема. Те многократно се опитвали да го успокоят, за да разкаже какво се е случило. Опитите да го успокоят според свидетеля допълнително раздразнили С. и той продължил да се държи грубо, поради което те преценили за необходимо да извикат втори екип. С. се опитвал да се приближи до колегата на Г., но жена му му препречвала пътя. Не си спомня С. да е използвал обидни епитети спрямо тях, а думите „познавам те, знам къде живееш“ възприели като заплаха. Съседът, който подал сигнала също бил употребил алкохол. За естеството и причините за скандала разбрали едва когато дошъл втория екип. Колегата му бил по-близо, поради това според него агресията е била насочена предимно към него.

От показанията на свидетеля Д. П. – полицай в 04 РУ на СДВР, се установи, че на посочената дата се отзовали на подаден сигнал. Когато пристигнали на адреса заварили на място двама мъже и една жена. Единият от мъжете тропал по вратата. Когато го попитали какво става той се насочил към П. и се държал агресивно. Потърсили съдействие от колеги, защото нещата тръгвали към саморазправа от въпросния мъж и съпругата му. Той бил доста афектиран, в нетрезво състояние. Заканил се на П. като му казал, че знае къде живее. Колегата /свидетеля Г./ бил застанал между тях и му препречвал пътя. После С. се успокоил – след като дошли другите полицаи, с които се познавал. След това полицаите се опитали да разберат какъв е проблема, за който са повикани, говорили със семейството, което подало сигнала. Мъжът видимо бил употребил доста алкохол, бил афектиран, опитвал се да излезе на площадката, за да продължи скандала, подклаждан от съпругата на С.. С. се опитвал да се приближи до П., псувал го и го заплашвал, опитвал да се саморазправи физически.

За случилото се от младши инспектор П. е изготвена докладна записка /л.33 по делото/, заведена с рег.№ 228р-2728/02.02.2021г. В нея, след като описва осъществилите се събития в нощта на 30.01.2021г., полицай П. посочва, че за случката е докладвано в ОДЧ /оперативна дежурна част/ на 04 РУ – СДВР и по тяхно разпореждане на петте лица, участвали в скандала са съставени предупредителни

протоколи като са насочени към районното управление, ако желаят да заявят случката в писмен вид. Посочено е, че до физическа саморазправа не се е стигнало като след приключване на действията на служителите, отзовали се на сигнала, С. е изчакал полицаи П. пред входа на блока, извинил се е за това, което е казал, изразил съжаление за случилото се, като П. отговорил, че няма претенции към него.

Изготвена е и докладна записка от началника на 03 група към 04 сектор ООРОО при отдел ОП-СДВР. Съгласно резолюция от 02.02.2021г. върху докладната, изготвена от полицаи П., е разпоредено от неизвестно лице да се изпрати уведомително писмо до директора на СДВР, с оглед обстоятелството, че Е. С. е служител на дирекцията.

Със Заповед № 513з-1397/16.02.2021г. на директора на СДВР, с оглед съдържащите се в докладната записка данни за извършено нарушение на служебната дисциплина по см. на чл.194, ал.2, т.4 ЗМВР, на основание чл.205, ал.2 с.з. е наредено извършването на проверка по случая. Жалбоподателят е запознат със заповедта на 18.02.2021г.

След продължаване на срока за извършване на проверката с нарочен акт, тя е приключила с изготвянето на справка рег.№ 513р-26931/02.04.2021г. /л.35 и сл./. Видно от нея е прието, че жалбоподателят не е съобразил законността на своите действия, не е опазил доброто име на представляваната от него институция, не е насърчил съпругата си, приятеля си и съседката С. П. да спазват закона, давайки личен пример, отнасяйки се с уважение към всички представители на обществото и недопускайки поведение, окачествено като тормоз. Гореописаните действия са определени като нарушение на задължението по чл.150, ал.2 ЗМВР, изразяващо се в неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР, утвърден със Заповед № 8121з-348/25.07.2014г. на министъра на вътрешните работи – т.15, 19, 20, 21 и 67 от него. Посоченото нарушение на правилата на Етичния кодекс е квалифицирано като дисциплинарно нарушение по чл.194, ал.2, т.4 ЗМВР, за което на основание чл.200, ал.1, т.12 ЗМВР е предвидено налагане на дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 месеца до 1 година. Във връзка с това е направено предложение за налагане на посоченото дисциплинарно наказание за срок от една година. Със справката жалбоподателят е запознат на 05.04.2021г.

С писмена покана от 19.05.2021г. /л.24 по делото/ жалбоподателят е уведомен за резултатите от проверката като е поканен да даде писмени обяснения в срок от 48 часа от връчването ѝ. Поканата, видно от отразеното в нея, е връчена на оспорващия на 20.05.2021г. На същата дата той е депозирал писмени обяснения /л.23/, в които сочи, че не е заплашвал служителите на реда и не е проявявал агресия, бил е афектиран от поведението на съседа му.

Последвало е издаването на оспорената заповед, с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 месеца.

Така установеното налага извода, че ДНО е спазил процедурата за налагане на дисциплинарни наказания, регламентирана в ЗМВР и Инstrukция № 8121з-470/27.04.2015г. за организацията на дейността по установяване на дисциплинарни нарушения и налагане на дисциплинарни наказания,

събирането и обработката на информация за състоянието на дисциплината и дисциплинарната практика в Министерството на вътрешните работи, обнародвана в ДВ, бр.34 от 12 май 2015г. Последната е отменена с § 5 от ПЗР на Инструкция № 81213-877 от 6 юли 2021г. за дисциплината и дисциплинарната практика в Министерството на вътрешните работи, обн.ДВ, бр.59/16.07.2021г., но е приложима към настоящия случай с оглед разпоредбата на чл.142, ал.1 АПК.

Съгласно разпоредбата на чл.205, ал.1 ЗМВР дисциплинарно производство се образува при наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение и за неговия извършител. Според ал.2 на с.р. за изясняване на постъпилите данни и/или установяване на извършителя на дисциплинарното нарушение дисциплинарнонаказващият орган може да разпорежи извършване на проверка, като определя срок за нейното приключване. Съгласно чл.16 от инструкцията, дисциплинарнонаказващият орган назначава проверка по чл.205, ал.2 ЗМВР с писмена заповед по образец, като копие от нея се изпраща незабавно в Дирекция "Човешки ресурси" - МВР. Държавният служител, срещу когото се извършва проверката, се запознава със заповедта, което обстоятелство удостоверява с подпис и отбелязване на дата и час.

В конкретния случай посочените изисквания са изпълнени – проверката е разпоредена със Заповед № 513з-1397/16.02.2021г. на директора на СДВР, с оглед съдържащите се в докладната записка на полицаия П. от 02.02.2021г. данни за извършено нарушение на служебната дисциплина по см. на чл.194, ал.2, т.4 ЗМВР. Жалбоподателят е запознат със заповедта на 18.02.2021г. За резултатите от проверката е изготвена справка рег.№ 513р-26931/02.04.2021г. /л.35 и сл./, с която жалбоподателят е запознат на 05.04.2021г. Същият е поканен да даде писмени обяснения с оглед установеното, от която възможност той се е възползвал.

Издадената заповед възпроизвежда фактическата обстановка, установена при извършената проверка, макар и неточно. Видно от мотивите на акта, сигналите, подадени на ЕЕН 112 от С. П. са възприети по съдържание единствено като насочени срещу действията на Е. С.. В действителност първият подаден сигнал е за това, че мъжът, с когото П. живее на семейни начала се е напил, прави скандали и тя не може да го успокои и моли да ѝ бъде оказано съдействие от органите на реда. В четвъртия сигнал, подаден от живущата в блока Р. в 00,28 часа, се твърди, че „един мъж заплашва жена си с бой” – протокол на л.88 и сл. по делото.

Предвид посоченото по-горе съдът не кредитира показанията на свидетелите П. и М. относно случилото се. Освен това свидетелят П. заявява, че е чула ясно разговора на М. със сина на С. – репликите на последния, както и разговора по телефона, проведен между сина на С. и майка му, изцяло зад заключената врата, което е обективно невъзможно. М. от друга страна, по негови признания е употребил алкохол – изпил 1-2 ракии, 50г според П., като според показанията на свидетелите Г. и П. е бил във видимо доста нетрезво състояние, което се потвърждава и от записания разговор между П. и служител на ЕЕН 112, проведен на 30.01.2021г. в 00,16 часа.

Съдът не кредитира и показанията на свидетелите С. и Б. тъй като същите са заинтересовани от изхода на делото – първата е съпруга на

жалбоподателя, а Б. е негов дългогодишен приятел. Въпреки това отчита, че вторият свидетел не отрича отправената от С. реплика към полицаи П., че го познава и знае къде живее.

Съгласно чл.194, ал.2, т.4 ЗМВР дисциплинарно нарушение е неспазването на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР. Страните не спорят, че към 30.01.2021г. Е. С. е заемал длъжността старши полицаи във 02 група на 04 сектор „Охрана на обществения ред и оперативни обекти“ към отдел „Охранителна полиция“ на СДВР съответно като полицейски орган е държавен служител по см. на чл.142, ал.1, т.1 ЗМВР.

Е. кодекс за поведение на държавните служители в МВР е утвърден със Заповед № 81213-348/25.07.2014г. на министъра на вътрешните работи и е обнародван в ДВ, бр.67 от 12 август 2014г., съответно жалбоподателят следва да е запознат с неговите разпоредби.

Според т.15 от кодекса държавният служител съобразява законността на действията, които възнамерява да предприеме. Поведението на С. обаче е било насочено към саморазправа не само със съседите му, но и с колегите му, в какъвто смисъл е отправената реплика към полицаи П.. Обстоятелството, че жалбоподателят е полицаи не му дава правото сам да разреши възникналия конфликт. С такова право впрочем не разполага и свидетеля М.. Вярно е, че С. е провокиран от поведението на свидетеля М., който след значителна употреба на алкохол е решил да се саморазправи със С. по повод твърдяно наводняване като го е потърсил около полунощ на 29 срещу 30.01.2021г., тропайки по вратата на апартамента му /по негово твърдение звънецът не работел като тук показанията на свидетелите П. и М. си противоречат/. Въпреки това С. е следвало да запази спокойствие и да потърси помощ от органите на реда, вместо със собствени сили и средства да се опитва да разреши проблема. Обратно на дължимото поведение той е подхождал агресивно към дошлите полицаи, не им е оказал съдействие, което е наложило да бъде повикан още един екип за подкрепление. Проявата на неуважение към колегите му при изпълнение на служебните им задължения и оспорването на правомощията им са станали достояние на присъстващите на инцидента цивилни лица, което правилно е квалифицирано от ДНО като уронване доброто име на институцията, която представлява и той в качеството си на полицаи, съответно като нарушение на т.19 от кодекса за поведението на държавните служители в МВР.

За посоченото нарушение според чл.200, ал.1, т.12 ЗМВР е предвидено налагането на дисциплинарно наказание „порицание“, за срок от шест месеца до една година – ал.2 на чл.200 ЗМВР. В случая комисията, извършила проверката, е предложила налагане на наказанието в максималния предвиден в закона размер от 1 година. ДНО, при извършване на преценката по чл.206, ал.2 ЗМВР е съобразил цялостното поведение на служителя, а именно че няма незаличени наказания и че е награждаван осем пъти, с оглед което е наложил наказанието в минималния предвиден размер от 6 месеца. Така наложеното наказание според настоящия състав кореспондира с тежестта на извършеното нарушение и постига целта, за която е наложено наказанието, а именно да се мотивира служителя да спазва етичните правила като не

допуска поведение, уронващо доброто име на институцията, която представлява.

По тези съображения съдът намира, че оспорената заповед представлява законосъобразен административен акт по отношение, на който не е налице някое от отменителните основания по чл.146 АПК. Следователно жалбата срещу нея следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора на жалбоподателя не се следват разноски. Такива са дължими на ответната страна, но за да бъдат присъдени искането за това следва да бъде направено най-късно до приключване на устните състезания – чл.80, изр.1-во ГПК вр. чл.144 АПК. Претенцията за разноски на ответната страна е заявена едва в писмените бележки по съществото на спора, които са депозираны по делото на 15.11.2021г. Последното открито съдебно заседание е приключило на 04.11.2021г. Предвид това искането е недопустимо.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. С. С. срещу Заповед № 513з-4225/31.05.2021г., издадена от директора на Столичната дирекция на вътрешните работи.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: